

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)

den 14 februari 2006 *

I de förenade målen T-376/05 och T-383/05,

TEA-CEGOS, SA, Madrid (Spanien),

Services techniques globaux (STG) SA, Bryssel (Belgien),

företrädda av advokaterna G. Vandensanden och L. Levi,

sökande i mål T-376/05,

GHK Consulting Ltd, London (Förenade kungariket), företrätt av advokaterna M. Dittmer och J.-E. Svensson,

sökande i mål T-383/05,

* Rättegångsspråk: franska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Wilderspin och G. Boudot, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av dels kommissionens beslut av den 12 oktober 2005 att avslå sökandenas anbud i upphandlingsförfarandet med rubriken EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7, dels alla andra beslut som kommissionen har fattat i samma upphandlingsförfarande till följd av beslutet av den 12 oktober 2005,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna N. J. Forwood och S. S. Papasavvas,

justitiesekreterare: byrådirektören C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 12 januari 2006,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Kommissionens upphandling vad avser dess externa åtgärder regleras i bestämmelserna i den andra delen av avdelning IV i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s 1, nedan kallad budgetförordningen) samt bestämmelserna i den andra delen av avdelning III i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för budgetförordningen (EGT L 357, s 1, nedan kallade genomförandebestämmelserna).

- 2 Enligt artikel 94 i budgetförordningen, vars innehåll återupprepas i punkt 2.3.3 i Praktisk handledning för tilldelning av kontrakt som finansieras av Europeiska gemenskapernas allmänna budget rörande externa åtgärder (nedan kallad handledningen) gäller följande:

”Kontrakt får inte tilldelas anbudssökande och anbudsgivare som i samband med upphandlingsförfarandet

- a) befinner sig i intressekonflikt,

- b) lämnat felaktiga uppgifter till den upphandlande myndigheten i fråga om de krav som måste uppfyllas för att få delta i anbudsförfarandet, eller som inte lämnat de uppgifter som krävs.”

- 3 I artikel 146.3 i genomförandebestämmelserna anges följande:

”Anbud samt ansökningar om att få lämna anbud skall avvisas om de inte innehåller alla de väsentliga delar som krävs enligt upphandlingsdokumenten, eller om de inte uppfyller de särskilda krav för den aktuella upphandlingsomgången som fastställs i dessa dokument.

Utvärderingskommittén får emellertid uppmana den anbudssökande eller anbudsgivaren att komplettera eller precisera uppgifterna i de styrkande handlingar som skall framläggas för bedömningen av kriterierna för uteslutning och urval inom en tidsfrist som kommittén bestämmer.”

- 4 I artikel 13 i det meddelande om upphandling som publicerades rörande ett anbudsförfarande med rubriken EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7, rörande ett antal ramavtal avseende rekrytering av korttidsanställda experter med uppgift att ge tekniskt bistånd vad avser tredjeländer som erhåller utländsk hjälp (nedan kallat anbudsförfarandet), angavs att fysiska och juridiska personer (inbegripet juridiska personer som ingår i samma juridiska gruppering) endast får inge ett enda anbud, oavsett på vilket sätt de deltar i förfarandet (som enskilt rättssubjekt eller som huvudman för eller deltagare i en sökande gruppering). För det fall att en fysisk eller juridisk person (inbegripet juridiska personer som deltar i samma gruppering) inger mer än en ansökan, kommer alla andra ansökningar från denna person (och från juridiska personer som ingår i samma gruppering) att uteslutas.

- 5 Det formulär som de anbudssökande och anbudsgivarna skulle fylla i innehöll bland annat ett krav att de skulle ange om de ingick i "en koncern eller ett nätverk".

- 6 I artikel 14 i instruktionerna för anbudsgivare preciserades att varje anbudsgivare som har godtagits kommer att informeras om detta skriftligen. Vidare föreskrevs att innan den avtalsingående myndigheten undertecknar avtalet med den godtagne anbudsgivaren, måste denna inge ytterligare handlingar för att visa att dennes uppgifter är korrekta. Om en anbudsgivare inte har möjlighet att inge de handlingar som krävs inom femton kalenderdagar från det att den har underrättats om godkännandet eller om det visar sig att den har lämnat felaktiga uppgifter, föreskrevs att beslutet om godkännande skulle ses som en nullitet. I ett sådant fall kunde den avtalsingående myndigheten ge ramavtalet till en annan anbudsgivare eller ogiltigförklara anbudsförfarandet.

- 7 I artikel 16 i instruktionerna till anbudsgivarna föreskrevs att anbudsgivarna kunde inge ett klagomål om de ansåg att de hade drabbats av ett fel eller misstag under anbudsförfarandet, varvid den behöriga myndigheten var tvungen att svara på klagomålet inom 90 dagar.

Bakgrunden till tvisten

- 8 Kommissionen inledde anbudsförfarandet genom att publicera ett meddelande om upphandling den 9 juli 2004 i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT S 132).

- 9 Konsortiet TEA-CEGOS (nedan kallat TEA-CEGOS-konsortiet) uttryckte sin önskan att få delta i anbudsförfarandet. TEA-CEGOS, SA, valdes som huvudman för detta konsortium under anbudsförfarandet. Services techniques globaux (STG) SA är också medlem i TEA-CEGOS-konsortiet och tillhandahåller tjänster som teknisk konsult och finanskonsult.
- 10 TEA-CEGOS-konsortiets olika medlemmar förklarade under ansökningsförfarandet, och i enlighet med meddelandets villkor, att de inte befann sig i någon av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen. Den 18 augusti 2004 sände Danish Institute for Human Rights (nedan kallat DIHR), som är medlem av TEA-CEGOS-konsortiet, en handling till kommissionen i vilken det angav att DIHR har sin egen styrelse men ingår i den större strukturen Danish Centre for International Studies and Human Rights (nedan kallat Centret) och har Danish Institute for International Studies (nedan kallat DIIS) som partner. Det sistnämnda institutet har bildats genom en dansk lag av den 6 juni 2002, enligt vilken också Centret och DIHR instiftats.
- 11 GHK Consulting Ltd, vilket är ett bolag som är bildat enligt engelsk rätt, ingår i ett konsortium som består av flera enheter (nedan kallat GHK-konsortiet), däribland DIIS. GHK Consulting valdes genom dess underavdelning GHK International Ltd som huvudman för GHK-konsortiet under anbudsförfarandet. DIIS förklarade den 29 september 2004, under förslagsförfarandet, att institutet inte ingick i en gruppering eller ett nätverk.
- 12 TEA-CEGOS-konsortiet inbjöds, genom e-post av den 17 december 2004 och skrivelse av den 31 december 2004, att delta i anbudsförfarandet för del 7. DIHR hade under denna fas av anbudsförfarandet på nytt angett att det ingick i Centret, som är en större struktur och i vilken DIIS, som är ett annat institut, ingick. GHK-konsortiet gavs även det tillfälle att inge ett anbud för del 7.

- 13 TEA-CEGOS och GHK International fick genom skrivelser av den 20 maj 2005 reda på att deras respektive konsortiers anbud hade godkänts för del 7. I skrivelserna preciserades att avtal senare skulle sändas till konsortierna för underskrift, under förutsättning att de kunde bevisa att de inte omfattades av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen. Sökandena sände kommissionen de handlingar de ansåg vara relevanta i detta hänseende.
- 14 Kommissionen begärde i ett telefax av den 22 juni 2005 att TEA-CEGOS skulle redogöra för kopplingen mellan DIHR och Centret och förklara huruvida DIHR eventuellt intog en självständig hållning gentemot Centret och begärde även att GHK International skulle klargöra DIIS juridiska ställning.
- 15 TEA-CEGOS-konsortiet sände den 23 juni 2005 kommissionen en skrivelse från DIHR i vilken det förklarade hur det fungerade. GHK International sände den 24 juni 2005 ett telefax till kommissionen med klargöranden rörande DIIS.
- 16 Kommissionen begärde ytterligare preciseringar från TEA-CEGOS-konsortiet per telefon den 27 juni 2005. Konsortiet svarade samma dag genom att skicka en kopia av den danska lagen av den 6 juni 2002 genom vilken Centret hade bildats, samt en promemoria där det angavs vilka uppgifter som var relevanta i nämnda lag och vilken koppling som rådde mellan Centret och DIHR samt en skrivelse från Centrets förvaltningschef.
- 17 TEA-CEGOS-konsortiet sände den 14 juli 2005 också kommissionen en förklaring från det danska utrikesministeriet, i vilken detta hävdade att DIHR och DIIS var självständiga enheter som ingår i Centret.

- 18 Kommissionen informerade genom skrivelser av den 18 juli 2005 (nedan kallade besluten av den 18 juli 2005) TEA-CEGOS-konsortiet och GHK-konsortiet om att dess beslut att godta deras anbud hade grundats på felaktiga uppgifter som konsortiet hade lämnat kommissionen under anbudsförfarandet och att deras ansökningar och dess anbud mot denna bakgrund måste avslås.
- 19 TEA-CEGOS-konsortiet gjorde den 22 och den 25 juli 2005 hos kommissionen gällande att DIHR och DIIS inte kunde anses ingå i samma juridiska gruppering enligt artikel 13 i meddelandet om upphandling och erinrade om att det redan i början av anbudsförfarandet hade angett att DIHR ingick i Centret. Kommissionen delgavs den 27 juli 2005 skrivelsen av den 22 juli, varvid den preciserade att den skulle undersöka innehållet noggrant.
- 20 Den 25 juli 2005 ströks de två konsortierna från förteckningen över godtagna anbudsgivare för del 7, vilken hade publicerats på EuropeAids webbplats.
- 21 Den 8 september 2005 klagade TEA-CEGOS och STG hos kommissionen över de enligt dem rättsstridiga besluten av den 18 juli 2005 och uppmanade kommissionen att snarast upphäva dem. Kommissionen meddelade dem, i skrivelse av den 13 september 2005, att den stod i begrepp att ompröva besluten och att den hade ställt en rad frågor till Centret och ombett det att inge handlingar som stödde dess svar.
- 22 TEA-CEGOS och STG drog den 14 september 2005 tillbaka sin begäran om skyndsamt svar om kommissionens slutgiltiga ställningstagande. Kommissionen meddelade dem den 21 september 2005 att den väntade på vissa upplysningar från

Centret som den ansåg nödvändiga för att kunna uttala sig om förfarandets utgång och åtog sig att snarast meddela dem vilket beslut den till slut skulle fatta.

- 23 Centret svarade genom e-post av den 23 september 2005 och telefax av den 26 september 2005 på kommissionens frågor och bifogade även en rad handlingar som stödde dess svar. Den 26 september 2005 sände GHK International kommissionen en skrivelse som stödde Centrets svar.
- 24 Den 27 september 2005 och den 5 oktober 2005 sände TEA-CEGOS och STG kommissionen två skrivelser i vilka de bland annat underströk att de två instituten är självständiga. De underströk där att upphandlingsbesluten bara kunde dras tillbaka av de skäl som anges i artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivare, vilka i sin tur hänvisade till punkt 2.3.3 i handledningen. De tillade att TEA-CEGOS-konsortiet inte hade utelämnat någon information och inte hade lämnat någon felaktig information.
- 25 TEA-CEGOS och STG bad den 11 oktober 2005 kommissionen om besked om denna hade tagit slutgiltig ställning vad gäller anbuds förfarandet och uppmanade densamma att inte ingå avtal i enlighet med upphandlingsbesluten. Kommissionen meddelade dem att den stod i begrepp att fatta ett sådant beslut.
- 26 Kommissionen bekräftade i beslut av den 12 oktober 2005 till TEA-CEGOS-konsortiet respektive GHK-konsortiet besluten av den 18 juli 2005 och avslog nämnda konsortiers anbud (nedan kallade de omtvistade besluten).

Förfarandet och parternas yrkanden

- 27 TEA-CEGOS och STG har genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 oktober 2005 väckt talan i mål T-376/05.
- 28 TEA-CEGOS och STG har genom en särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 oktober 2005, ansökt om att verkställigheten av det omtvistade beslutet skall skjutas upp. Samma sak gäller övriga beslut som kommissionen har fattat i samma anbudsförfarande till följd av nämnda beslut. Förstainstansrätten ålade genom beslut fattat av dess ordförande den 14 oktober 2005 kommissionen att skjuta upp anbudsförfarandet med referensnumret EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7 till dess att man har fattat ett beslut där man slutgiltigt tar ställning i frågan om interimistiska åtgärder. På grund av ett avtal mellan parterna den 26 oktober 2005 och med hänsyn till förstainstansrättens förslag och den lösning som förstainstansrätten har föreslagit i förfarandet rörande interimistiska åtgärder, senarelades nämnda beslut av den 14 oktober 2005 genom förstainstansrättens ordförande av den 13 december 2005. Förstainstansrättens ordförande har den 11 januari 2006 förordnat om avskrivning av TEA-CEGOS:s och STG:s begäran om interimistiska åtgärder samt förordnat att beslut om rättegångskostnader i denna del skall meddelas senare.
- 29 GHK Consulting väckte talan i mål T-383/05 genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 2005, där den även i enlighet med artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler begärde att målet om ogiltigförklaring skulle handläggas skyndsamt. Kommissionen medgav den 7 november 2005 denna begäran.
- 30 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 2005 begärde GHK Consulting uppskov med verkställigheten av beslutet i detta mål och samtliga följande beslut som rör andra anbudsgivare och att förstainstansrätten skall förordna om interimistiska åtgärder som upphäver verk-

ningarna av nämnda beslut. GHK Consulting underrättade genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 december 2005 förstainstansrätten om att den i enlighet med artikel 99 i rättegångsreglerna drog tillbaka sin begäran om interimistiska åtgärder. Förstainstansrättens ordförande förordade, genom beslut av den 11 januari 2006, avskrivning av GHK Consultings begäran om interimistiska åtgärder samt förordnade att beslut om rättegångskostnader i denna del skulle meddelas senare.

- 31 GHK begärde genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 2005 att mål T-376/05 och T-383/05 skulle förenas. Kommissionen, TEA-CEGOS och STG förklarade den 28 oktober 2005 respektive den 8 november 2005 att de inte hade någon erinran mot att målen förenas.
- 32 GHK Consulting begärde genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 oktober 2005 att rättegångsspråket skulle ändras till franska med förbehåll att man om så är nödvändigt ville använda engelska i det skriftliga förfarandet och under förhandlingen. Kommissionen förklarade den 7 november 2005 att den inte hade någon invändning däremot.
- 33 TEA-CEGOS, STG och GHK Consulting begärde genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 november 2005 att de skulle ges möjlighet att i talan rörande huvudsaken inge de handlingar som förstainstansrättens ordförande hade begärt vid förhandlingen rörande de interimistiska åtgärderna. Den 4 november 2005 biföll ordföranden för förstainstansrättens andra avdelning denna begäran, på det villkoret att dessa handlingar skulle inges till förstainstansrättens kansli på engelska senast den 1 december 2005.
- 34 Den 8 november 2005 beslutade förstainstansrättens andra avdelning att handlägga mål T-383/05 skyndsamt och att ändra rättegångsspråk i enlighet med GHK Consultings begäran.

35 Genom beslut av ordföranden för förstainstansrättens andra avdelning, av den 10 november 2005, förenades mål T-376/05 och T-383/05 vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt med avseende på domen.

36 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 november 2005 begärde kommissionen att mål T-376/05 skulle handläggas skyndsamt i enlighet med artikel 76a i rättegångsreglerna. Den 1 december 2005 förklarade TEA-CEGOS och STG att de instämde i denna begäran. Den 6 december 2005 beslutade förstainstansrättens andra avdelning att mål T-376/05 skulle handläggas skyndsamt.

37 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet. Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 12 januari 2006.

38 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara de omtvistade besluten,

— ogiltigförklara varje annat beslut som kommissionen har fattat rörande anbuds förfarandet till följd av de omtvistade besluten,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

39 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan i båda målen,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

40 Sökandena har i mål T-376/05 anfört fyra grunder till stöd för sin talan. Sökandena har i den första grunden gjort gällande att kommissionen har åsidosatt dels artikel 13 i meddelandet om upphandling, dels artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna. I den andra grunden hävdar sökandena att kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten och rättssäkerhetsprincipen samt gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vad gäller tillämpningen av artikel 13 i meddelandet om upphandling. I den tredje grunden har sökandena hävdad att kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltning och omsorgsplikten. Sökandena har slutligen i den fjärde grunden gjort gällande att kommissionen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar. Eftersom bedömningen av den andra grunden i hög grad är avgörande för de andra grunderna, skall denna prövas först av alla.

41 Sökanden i mål T-383/05 har anfört en enda grund som rör ett åsidosättande av artikel 13 i meddelandet om upphandling, varför även denna grund kommer att prövas inom ramen för undersökningen av den andra grunden i det förstnämnda målet.

Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten och rättssäkerhetsprincipen samt uppenbart oriktig bedömning

Parternas argument

- 42 TEA-CEGOS och STG har understrukt att i artikel 13 i meddelandet om upphandling utesluts ansökningar från "fysiska eller juridiska personer" som har lämnat in flera anbud för en och samma leverans och att detta uttryck inbegriper "juridiska personer som ingår i samma juridiska gruppering". Begreppet "juridisk gruppering" definieras dock inte gemenskapsrätten eller av de handlingar som utlämnats under anbudsförandet. GHK Consulting anser att eftersom begreppet inte har definierats, skall ett anbud endast uteslutas enligt artikel 13 i meddelandet om upphandling, om enheterna ingår i samma koncern, det vill säga befinner sig under ett gemensamt moderbolags kontroll eller har sådan kontroll gentemot varandra. GHK Consulting gör gällande att DIHR och DIIS i förevarande fall är självständiga, har sina egna stadgar och strävar, var och en, efter att uppnå speciella mål, varvid Centret har bildats för att underlätta förvaltningen av de två instituten. Endast förvaltningen av deras administrativa tjänster är gemensam, varvid Centret sköter denna uppgift och får ersättning för detta. TEA-CEGOS och STG har dessutom gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning genom att inte beakta att vart och ett av instituten har ett eget kapital.
- 43 TEA-CEGOS och STG anser att kommissionen har ändrat sin tolkning av begreppet "juridisk gruppering", eftersom denna i besluten av den 18 juli 2005 för första gången har förklarat att kriteriet oberoende ställning inte längre var relevant och att det räckte att DIHR ingår i samma struktur som Centret, och sedan bekräftat detta synsätt i de omtvistade besluten och därmed åsidosatt rättssäkerhetsprincipen.

- 44 TEA-CEGOS och STG har erinrat om att syftet med artikel 13 i meddelandet om upphandling är att undvika intressekonflikter mellan personer som direkt eller indirekt annars skulle kunna inge flera anbud i samma upphandlingsförfarande och därmed konkurrera med varandra om ramavtalet och därefter för specifika avtal. Om DIHR och DIIS inte var oberoende gentemot Centret och borde omfattas av Centrets tidigare godkännande vad avser ett avtal, skulle det uppstå en intressekonflikt dem emellan. TEA-CEGOS och STG anser att var och en av enheternas beteende endast kan tillskrivas densamma och inte andra, varför Centret och det två instituten inte kan anses utgöra en enda ekonomisk enhet (förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 i mål T-325/01, DaimlerChrysler mot kommissionen, REG 2005, s. I-3319, punkterna 218 och 219). Kommissionen kan därför inte, såsom den har gjort i detta fall, anse att omständigheten att de två instituten ingår i Centret hindrar en effektiv konkurrens dem emellan vad gäller ramavtalet. För det fall att en analys av intressekonflikten inte är nödvändig enligt bestämmelserna i artikel 13 i meddelandet om upphandling, anser TEA-CEGOS och STG att det är uppenbart att denna artikel inte är proportionerlig och att den är inadekvat i förhållande till det eftersträvade syftet, det vill säga att hindra intressekonflikter mellan anbudsgivare.
- 45 Kommissionen medger att begreppet ”juridisk gruppering” inte definieras i artikel 13 i meddelandet om upphandling. Detta begrepp är dock allmängiltigt och täcker ett antal olika situationer, varvid kommissionen gör en bedömning i det enskilda fallet, för att avgöra om det är fråga om en juridisk gruppering. Kommissionen har erinrat om att artikel 13 i meddelandet om upphandling återupprepar en mer generell bestämmelse i budgetförordningen, nämligen artikel 94 i nämnda förordning, i vilken det uttryckligen föreskrivs att de anbudssökande skall uteslutas om de befinner sig i en intressekonflikt. Kommissionen har gjort gällande att i förevarande fall är det svårt för de två instituten att konkurrera med varandra när de båda ingår i Centret, eftersom deras expertkunskaper ligger nära varandra och deras kompetensområden kan överlappa varandra. Artikel 13 är också tillräckligt tydligt formulerad, eftersom den förbjuder anbudsgivare från att ingå i samma juridiska gruppering, vilket innebär ett strukturkriterium.
- 46 Kommissionen anser att sökandenas påståenden om åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och åsidosättande av motiveringsskyldigheten är ogrundade.

Förstainstansrättens bedömning

- 47 Vad gäller påståendet om bristande motivering konstaterar förstainstansrätten, för det första, att skälen varför kommissionen har avslagit sökandenas anbud framgår klart av skälen till de omtvistade besluten.
- 48 Enligt fast rättspraxis är räckvidden av motiveringsskyldigheten beroende av den ifrågavarande rättsaktens beskaffenhet och det sammanhang i vilket den har antagits. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur institutionen har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden, så att de kan försvara sina rättigheter och avgöra om beslutet är välgrundat eller inte och så att domstolen ges möjlighet att pröva huruvida beslutet är lagenligt (domstolens dom av den 14 februari 1990 i mål C-350/88, Delacre m.fl. mot kommissionen, REG 1990, s. I-395, punkterna 15 och 16, och förstainstansrättens dom av den 9 april 2003 i mål T-217/01, Forum des migrants mot kommissionen, REG 2003, s. II-1563, punkt 68).
- 49 I förevarande fall anges uttryckligen i de omtvistade besluten att de två konsortiernas anbud strider mot artikel 13 i meddelandet om upphandling, eftersom DIIS och DIHR ingår i samma juridiska gruppering, och de uppgifter som har legat till grund för kommissionens slutsats på denna punkt anges tydligt i dessa beslut. Förstainstansrätten vill vidare understryka att de omtvistade besluten har antagits efter det att kommissionen gjort en grundlig omprövning av besluten av den 18 juli 2005 och efter att ha berett sökandena tillfälle att yttra sig. Dessa hade således kunskap om att kommissionen hade invändningar med anledning av kopplingen mellan de två instituten och Centret. Förstainstansrätten avfärdar därför denna invändning.
- 50 Vad avser invändningen om uppenbart oriktig bedömning erinrar förstainstansrätten, för det andra, om att kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som skall beaktas vid ett beslut att sluta avtal efter

anbudsinfordran och att förstainstansrättens prövning skall begränsas till att avse en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att bedömningen inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (förstainstansrättens dom av den 24 februari 2000 i mål T-145/98, Projekt mot kommissionen, REG 2000, s. II-387, punkt 147, och av den 26 februari 2002 i mål T-169/00, Esedra mot kommissionen, REG 2002, s. II-609, punkt 95).

- 51 Förstainstansrätten anmärker att artikel 13 i meddelandet om upphandling förbjuder att enheter som ingår i samma juridiska gruppering inger anbud i samma förfarande, exempelvis i egenskap av medlemmar av ett konsortium, i syfte att undvika intressekonflikt eller snedvriden konkurrens mellan anbudsgivarna. Av detta förbud följer att anbud endast var giltiga om artikel 13 i meddelandet om upphandling har iakttagits, eftersom kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller innehåll och tillämpning av regler som gäller för offentlig upphandling genom anbudsförfarande. Även för det fall att det först i slutet av anbudsförfarandet framgår att denna artikel har åsidosatts, är den ända tillämplig.
- 52 Förstainstansrätten finner mot denna bakgrund att den i förevarande fall har att bedöma huruvida kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att DIIS och DIHR ingick i samma juridiska gruppering. Förstainstansrätten vill härvid erinra om att kommissionen var skyldig att, vid sin bedömning av huruvida artikel 13 i meddelandet om upphandling skulle tillämpas, göra en prövning från fall till fall med hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, eftersom begreppet juridisk gruppering inte hade definierats i lagtext eller rättspraxis, så att kriterier har fastställts för en sådan gruppering.
- 53 Kommissionen hade därför att, när den skulle avgöra om det i förevarande fall var fråga om en juridisk gruppering, att bestämma om enheterna i fråga hade organisatoriska band till Centret, varvid denna omständighet kunde medföra en risk för intressekonflikt eller snedvriden konkurrens mellan anbudsgivarna.

Kommissionen hade samtidigt att ta hänsyn till om andra omständigheter tydde på organisatoriska band, exempelvis vad gäller de berörda enheternas grad av oberoende, vilket parterna har kallat "funktionskriteriet".

- 54 I förevarande fall framgår det av de omtvistade besluten att kommissionen har konstaterat att DIIS och DIHR juridiskt sett ingick i Centret och tillhörde samma struktur. Kommissionen fann att det framgår av den danska lagen av den 6 juni 2002 och av Centrets respektive DIIS:s och DIHR:s stadgor att instituten inte utgjorde enheter som juridiskt sett var åtskilda från Centret och anmärkte att detta bland annat skötte de två institutens gemensamma förvaltning och att instituten dessutom ingår i Centrets styrelse.
- 55 Vad avser frågan huruvida instituten ingår i samma struktur som Centret framgår det för det första av handlingarna i målet, och särskilt kapitel 1, underkapitel 2 i Centrets stadga, att detta består av två självständiga enheter: DIIS och DIHR, och att dessa två institut och Centret delar lokaler.
- 56 Vad gäller de två institutens förvaltning framgår det, såsom kommissionen har anmärkt i de omtvistade besluten, av artikel 2 i Centrets stadga att Centret "sköter de två institutens gemensamma förvaltning vad avser ekonomi, personal, administration, gemensamma tjänster och det gemensamma biblioteket". Centret sköter således administrativa tjänster, såsom löneutbetalning och fakturering, och Centret får särskild ersättning från de två instituten för sina tjänster, varvid det även sköter de inbetalningar som sker till instituten.
- 57 Såsom kommissionen även har anmärkt i de omtvistade besluten finns det en koppling mellan instituten och Centrets styrelse, eftersom vissa medlemmar i styrelsen utses av DIIS och DIHR (kapitel 5, underkapitel 3 i den danska lagen av den 6 juni 2002). Detta innebär att meningsutbyten om de två institutens

ekonomiska strategier kan ske på hög nivå inom organisationen. Denna koppling förstärks av det förhållandet, vilket också framgår av handlingarna i målet, att Centrets styrelse diskuterar de två institutens målsättningar.

- 58 Det följer av det ovanstående att de två instituten organisatoriskt sett måste anses ingå i samma juridiska gruppering. Kommissionen har således inte gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning genom att tillämpa artikel 13 i meddelandet om upphandling, eftersom omständigheten att de ingår i samma struktur utgör ett tillräckligt tydligt indicium på en risk för snedvriden konkurrens eller till och med en intressekonflikt mellan anbudsgivarna. Förstainstansrätten konstaterar dessutom att omständigheten att man beaktar uppgifter som rör funktionskriteriet inte påverkar kommissionens bedömning i detta avseende.
- 59 Vad gäller funktionskriteriet, för det andra, det vill säga frågan huruvida instituten är oberoende gentemot Centret, anmärker förstainstansrätten att institutens ekonomiska oberoende gentemot Centret är ganska begränsat. DIIS och DIHR finansieras nämligen, såsom framgår av handlingarna i målet delvis av offentliga medel som Centret har beviljats och vilka detta skall fördela med 80 procent till DIIS och 20 procent till DIHR. Enligt artiklarna 4 och 15 i DIIS:s stadga lyder detta "under [Centret]" och "institutets räkenskaper revideras, som enhet under [Centret] av 'Rigsrevisoren'". DIHR:s räkenskaper måste också godkännas av Centrets styrelse.
- 60 Vad avser institutens oberoende i beslutshänseende har sökandena understrukit att institutens styrelser är oberoende gentemot Centret. Detta faktum räcker emellertid inte för att vederlägga konstaterandet att DIIS och DIHR ingår i samma juridiska gruppering, eftersom denna samhörighet inte med nödvändighet utesluter att de olika juridiska enheter som ingår i samma gruppering är oberoende i beslutshänseende.

- 61 Vad avser sökandenas argument att kommissionen inte har beaktat att instituten vart och ett har ett eget kapital, konstaterar förstainstansrätten att sökandena inte har kunnat styrka att kommissionen i de omtvistade besluten felaktigt har hävdat att institutens medel tillhör Centret. Omständigheten att kommissionen har ansett att instituten inte utgör juridiska personer innebär inte en uppenbart oriktig bedömning som har lett till en felaktig tillämpning av artikel 13 i meddelandet om upphandling. Det skall anmärkas att de omtvistade besluten på intet sätt grundas på att instituten inte utgör juridiska personer, frågan behandlas inte i dem över huvud taget. Kommissionen har vidare i sina skrivelser styrkt att även om instituten utgör separata juridiska personer var artikel 13 i meddelandet om upphandling ända tillämplig, eftersom DIIS och DIHR ingår i Centret.
- 62 Kommissionen har således inte gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning genom att främst grunda sig på ett strukturkriterium. Omständigheten att den eventuellt först har begärt in upplysningar rörande funktionskriteriet för att sedan använda sig av strukturkriteriet förändrar inte detta konstaterande, eftersom kommissionen har gjort en djupgående analys av omständigheterna i det enskilda fallet innan den bestämde sig för att tillämpa artikel 13 i meddelandet om upphandling.
- 63 Förstainstansrätten avfärdar därför invändningen om att kommissionen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen genom att bestämma sig för strukturkriteriet. Omständigheten att artikel 13 i meddelandet om upphandling inte har ingått i senare meddelanden om upphandling saknar betydelse för förevarande tvist, eftersom frågan huruvida en rättsakt är lagenlig skall bedömas utifrån de faktiska och rättsliga omständigheter som förelåg när rättsakten antogs (domstolens domar av den 7 februari 1979 i de förenade målen 15/76 och 16/76, Frankrike mot kommissionen, REG 1979, s. 321, punkt 7, och av den 17 maj 2001 i mål C-449/98 P, IECC mot kommissionen, REG 2001, s. I-3875, punkt 87, svensk specialutgåva, volym 4, s. 287, förstainstansrättens dom av den 12 december 1996 i de förenade målen T-177/94 och T-377/94, Altmann m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-2041, punkt 119).

- 64 Vad avser påståendet att artikel 13 i meddelandet om upphandling inte är proportionerlig och adekvat för sitt syfte har sökandena vid förhandlingen anmärkt att tillämpningsområdet för denna artikel är för vidsträckt och omfattar situationer där det inte kan tänkas uppstå någon intressekonflikt på grund av att två anbudsgivare ingår i samma struktur. Förstainstansrätten anser härvid att med beaktande av kommissionens stora utrymme för skönmässig bedömning och nödvändigheten att i förväg fastställa klara och lättförståeliga regler i meddelandet om upphandling, är det inte uppenbart att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att bestämma innehållet i artikel 13 i meddelandet om upphandling på detta sätt och tillämpa denna artikel på sökandenas anbud. Förstainstansrätten anser särskilt att kommissionen inte har gått utöver sitt utrymme för skönmässig bedömning genom att i nämnda artikel 13 föreskriva att om juridiska personer ingår i samma juridiska gruppering, så kommer deras anbud att uteslutas.
- 65 Förstainstansrätten anmärker, som en egentligen överflödiga kommentar, att domstolen i dom av den 3 mars 2005 i de förenade målen C-21/03 och C-34/03, *Fabricom* (REG 2005, s. I-1559), punkt 36, har ansett att en sökande eller anbudsgivare inte får uteslutas automatiskt i ett anbudsförfarande utan att denne har beretts tillfälle att yttra sig över skälen för en sådan uteslutning.
- 66 Förstainstansrätten konstaterar i förevarande mål att kommissionen, när den har utnyttjat sitt utrymme för skönmässig bedömning, har berett sökandena möjlighet att flera gånger i detalj förklara bandet mellan de två instituten och Centret innan den fann att de två instituten organisatoriskt sett ingår i samma juridiska gruppering och därför tillämpade artikel 13 i meddelandet om upphandling. Det definitiva beslutet att utesluta sökandena från anbudsförfarandet fattades först sedan de hade beretts tillfälle att yttra sig med avseende på kopplingen mellan DIIS och DIHR. Kommissionen har således inte tillämpat artikel 13 i meddelandet om upphandling automatiskt. Omständigheterna i förevarande mål är således inte desamma som i det ovannämnda målet *Fabricom*. Förstainstansrätten avfärdar därför sökandenas argument att artikel 13 i meddelandet om upphandling är oproportionerlig eller inadekvat.

- 67 Av det ovanstående följer att eftersom DIIS och DIHR ingår i samma struktur som Centret, har kommissionen inte gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning och inte åsidosatt rättssäkerhetsprincipen genom att anse att de två instituten ingår i samma juridiska gruppering och genom att tillämpa artikel 13 i meddelandet om upphandling. Talan kan således inte bifallas med stöd av den andra grunden.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 13 i meddelandet om upphandling och artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna

Parternas argument

- 68 TEA-CEGOS och STG har erinrat om att ramavtalet enligt artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna skall undertecknas av kommissionen och den anbudsgivare vars anbud har antagits under förutsättning att denne har inkommit med kompletterande handlingar som styrker att anbudsgivarens uppgifter under anbudsförfarandet är korrekta. Upphandlingsbeslutet borde därför endast ha upphävts, om den anbudsgivare vars anbud har antagits inte har kunnat inge sådana handlingar eller har lämnat felaktiga uppgifter under anbudsförfarandet.
- 69 De har vidare understrukit att i förevarande fall hade TEA-CEGOS-konsortiet, i enlighet med kommissionens begäran i skrivelsen av den 20 maj 2005 (se punkt 13 ovan), dels ingett de begärda handlingarna inom femton kalenderdagar, dels inte lämnat några felaktiga uppgifter, eftersom det redan i ansökan angavs att DIHR ingår i Centret. TEA-CEGOS och STG har därför gjort gällande att begärd bevisning har inletts enligt artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna. TEA-CEGOS och STG anser dessutom att artikel 13 i meddelandet om upphandling inte är tillämplig efter det att ett upphandlingsbeslut har fattats. De enda skäl som kan utgöra grund för att upphäva ett upphandlingsbeslut är de som anges i artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna, vilken i sin tur hänvisar till punkt 2.3.3 i handledningen.

- 70 Kommissionen har ifrågasatt sökandenas argument. Enligt kommissionen kan inte skrivelserna av den 20 maj 2005 likställas med slutgiltiga beslut att anta sökandenas anbud för upphandlingen, eftersom detta beslut är avhängigt av att sökandena inger handlingar som styrker att de inte befinner sig i en situation som utgör grund för uteslutning. Kommissionen anser dock att de handlingar som har ingetts visar att sökandena inte har följt artikel 13 i meddelandet om upphandling.

Förstainstansrättens bedömning

- 71 Förstainstansrätten understryker att det i besluten av den 20 maj 2005 uttryckligen anges att ramavtalet endast skulle komma att undertecknas om sökandena styrker att de inte befinner sig i någon av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen. Det följer dessutom av själva ordalydelsen i artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna att det ankommer på de godtagna anbudssökandena att styrka att deras förklaringar är korrekta. Upphandlingsbeslutet är således avhängigt av att sökandena inger handlingar som styrker att deras uppgifter i anbudet är korrekta och att kommissionen finner att artikel 13 i meddelandet om upphandling har iakttagits.
- 72 Som redan har nämnts (punkt 51 ovan) måste artikel 13 iaktas för att ett anbud skall vara giltigt och kommissionen kunde tillämpa denna artikel även sent i förfarandet, åtminstone fram till dess att bevisningen prövas, såsom anges i punkten ovan. Sökandenas argument att artikel 13 i meddelandet om upphandling inte kan tillämpas sedan ett upphandlingsbeslut har fattats är således ogrundade.
- 73 Talan kan således inte bifallas med stöd av den första grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning och omsorgsplikten

Parternas argument

- 74 TEA-CEGOS och STG har erinrat om att kommissionen alltsedan ansökan ingavs kände till att DIHR tillhörde Centret. Om kommissionen hade frågor om vad detta band mellan DIHR och Centret innebar, borde den ha frågat TEA-CEGOS-konsortiet under anbudsförfarandet och inte efter det att den hade beslutat att anta dess anbud. Kommissionen har härigenom åsidosatt principen om god förvaltning. Kommissionen borde även ha svarat på TEA-CEGOS-konsortiets skrivelser av den 22 och den 25 juli 2005, vilket den först gjorde efter påminnelser från TEA-CEGOS:s sida. De anser därför att kommissionen måste klandras för dess lättsinniga sätt, och kommissionens lättsinniga attityd framgår också av de motstridiga uppgifter som har publicerats på dess webbplats angående vilka anbudsgivares anbud som har antagits för del 7.
- 75 Kommissionen har understrukt att även om DIHR har angett att det har vissa band till DIIS, har DIIS inte gjort det. Det datasystem som användes i förfarandet varnade därför inte för att artikel 13 i meddelandet om upphandling eventuellt hade åsidosatts. En tredje man underrättade kommissionen om att det förelåg en koppling mellan DIHR och DIIS, varvid denna reagerade genom att ställa frågor till sökandena därom. Kommissionen kan därför inte sägas ha åsidosatt sin omsorgsplikt. Kommissionen har vidare gjort gällande att den snabbt svarade på sökandenas begäran av den 22 och den 25 juli 2005, och detta redan den 27 juli 2005, genom att bland annat förklara för dem att den skulle beakta deras anmärkningar och underrätta dem om sitt beslut snarast.

Förstainstansrättens bedömning

- 76 Enligt rättspraxis ingår bland de i gemenskapernas rättsordning föreskrivna skyddsreglerna för det administrativa förfarandet bland annat principen om god förvaltning och den därtill knutna skyldigheten för den behöriga institutionen att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet (domstolens dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90, Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 14, svensk specialutgåva, volym 11, s. 453, förstainstansrättens domar av den 24 januari 1992 i mål T-44/90, La Cinq mot kommissionen, REG 1992, s. II-1, punkt 86, och av den 11 september 2002 i mål T-70/92, Alpharma mot rådet, REG 2002, s. II-3495, punkt 182). Kommissionen är vidare skyldig att i varje led i ett upphandlingsförfarande iaktta likabehandlingsprincipen och följaktligen att ge alla anbudsgivare samma möjligheter (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 april 2004 i mål C-496/99 P, kommissionen mot CAS Succhi di Frutta, REG 2004, s. I-3801, punkt 108, och domen i det ovannämnda målet ADT Projekt mot kommissionen, punkt 164).
- 77 I förevarande fall har kommissionen den 20 maj 2005 meddelat sökandena att deras anbud hade antagits vad gäller del 7, under förutsättning att de inger handlingar som styrker att de inte befinner sig i någon av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen.
- 78 Förstainstansrätten konstaterar att DIHR har förklarat att det ingår i Centret redan i TEA-CEGOS-konsortiets ansökan, där det även nämns att DIIS var en partner. DIIS har i sin tur förklarat att det inte tillhörde någon gruppering eller nätverk. Även om DIIS verkligen ansåg att det inte tillhörde någon juridisk gruppering, borde det, med hänsyn till informationskravet i formuläret, åtminstone ha meddelat kommissionen att det hade en koppling till Centret och på detta sätt ingick i ett nätverk, eftersom det i Centrets stadga uttryckligen anges att DIIS är en enhet som ingår däri.

- 79 Även om DIIS:s förklaring är felaktig, vill förstainstansrätten anmärka att GHK-konsortiets tekniska anbud innehåller uppgifter om namnen på samtliga olika medlemmar av konsortiet och att DIIS där nämndes på tredje plats. Kommissionen kunde således se att DIIS:s förklaring var felaktig. Omständigheten att kommissionen först sent i förfarandet märkte att instituten tillhörde Centret saknar emellertid betydelse för hur förevarande tvist skall lösas, eftersom GHK-konsortiets anbud även i detta stadium måste uteslutas enligt artikel 13 i meddelandet om upphandling.
- 80 Att kommissionen inte märkt att instituten ingår i Centret förrän då de två anbuden antogs, med vissa villkor, kan förklaras av den komplexa mängd av information som alltid måste hanteras i ett anbuds förfarande. Det är nämligen först i detta skede av förfarandet som sökandena verkligen är skyldiga att inge handlingar som styrker att deras tidigare förklaringar är korrekta. Av detta följer att kommissionen inte har åsidosatt principen om god förvaltning genom att inte ta upp frågan om huruvida att instituten tillhörde Centret förrän GHK-konsortiets anbud antogs, med vissa villkor.
- 81 Vad gäller hur kommissionen har skött anbuds förfarandet konstaterar förstainstansrätten att denna alltsedan den 22 juni 2005 har begärt att TEA-CEGOS skall förklara kopplingen mellan DIHR och Centret och bett GHK International att klargöra DIIS:s rättsliga ställning. Med anledning av TEA-CEGOS:s uppgifter begärde kommissionen den 27 juni 2005, innan den antog beslutet av den 18 juli 2005, att TEA-CEGOS skulle lämna ytterligare upplysningar. Av omständigheterna i målet framgår vidare att kommissionen mellan den 18 juli och den 12 oktober 2005 har varit i konstant kontakt med sökandena och bland annat meddelat dem att den skulle ompröva ingivna uppgifter och snarast möjligt meddela dem dess slutgiltiga ställningstagande. Kommissionen har även snabbt svarat på sökandenas olika frågor, bland annat genom att upplysa TEA-CEGOS:s advokater om hur långt förfarandet gått, alltsedan den 13 september 2005, efter en begäran därom den 8 september 2005.

- 82 Vad gäller frågan om motstridiga uppgifter som har publicerats på EuropeAids webbplats konstaterar förstainstansrätten att uppgifterna om de godtagna anbudsgivarnas namn på denna webbplats överensstämmer med dem som kommissionen har godtagit, med vissa villkor. Det var således logiskt att sökandenas namn förekom där, eftersom det var först sedan de hade anmodats att styrka att deras förklaringar var korrekta, i förevarande fall genom besluten av den 20 maj 2005, som det klart och otvetydigt framkom att DIIS och DIHR tillhör Centret. Efter det att besluten antogs den 18 juli 2005 avlägsnades sökandenas namn från webbplatsen, och det redan den 25 juli 2005.
- 83 Av det ovanstående följer att sökandena inte har styrkt att kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltning och omsorgsplikten, varför sökandenas invändningar i vilket fall som helst är ogrundade. Talan kan således inte bifallas med stöd av den tredje grunden.

Den fjärde grunden: De omtvistade besluten har återkallats med retroaktiv verkan och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts

Parternas argument

- 84 TEA-CEGOS och STG anser att det omtvistade beslutet innebär ett upphävande av beslutet av den 20 maj 2005, enligt vilket TEA-CEGOS-konsortiets anbud antogs, vilket de facto innebär att ett förvaltningsbeslut återkallas med retroaktiv verkan. Enligt rättspraxis får dock gynnande förvaltningsbeslut endast återkallas om mycket strikta villkor är uppfyllda (domstolens dom av den 9 mars 1978 i mål 54/77, Herpels mot kommissionen, REG 1978, s. 585, punkt 38). De har även angett att det av fast rättspraxis framgår att — även om en gemenskapsinstitution, som konstaterar att den har antagit en rättsstridig rättsakt har rätt att återkalla denna med retroaktiv verkan om det sker inom en rimlig tidsfrist — denna möjlighet begränsas av nödvändigheten att respektera berättigade förväntningar hos den som gynnas av

rättsakten och som har kunnat hysa tilltro till att den var lagenlig (domstolens dom av den 17 april 1997 i mål C-90/95 P, de Compte mot parlamentet, REG 1997, s. I-1999, punkt 35).

85 TEA-CEGOS och STG har gjort gällande att, i förevarande fall, det ursprungliga beslutet inte var rättsstridigt, och det borde därför inte ha återkallats. Om detta beslut skulle anses rättsstridigt, vilket det inte gör, kan det endast återkallas om de villkor som har fastställts i ovannämnda rättspraxis är uppfyllda. Kommissionens begäran om förklaringar vad gäller banden mellan DIHR och Centret kom först den 22 juni 2005, trots att kommissionen alltsedan oktober 2004 hade tillgång till DIHR:s förklaring. Det var först nästan två månader efter det gynnande beslutet, av den 20 maj 2005, som detta beslut återkallades. TEA-CEGOS-konsortiet har även varit noga med att svara på kommissionens frågor i telefaxet av den 22 juni 2005. Det omtvistade beslutet bygger enligt konsortiet på skäl som inte har med frågorna att göra. TEA-CEGOS och STG anser därför att de med rätta kunde tro att de uppgifter som lämnats till kommissionen inte skulle komma att ifrågasättas och inte kunde utgöra grund för att återkalla upphandlingsbeslutet. De anser därför att de kunde hysa tilltro till att beslutet av den 20 maj 2005 var lagenligt och förvänta sig att detta beslut inte skulle återkallas. Deras berättigade förväntningar har således åsidosatts och villkoren för att återkalla ett förvaltningsbeslut är inte uppfyllda.

86 Kommissionen har understrukit att det i skrivelserna av den 20 maj 2005 anges att sökandenas ansökningar skulle antas under förutsättning att de inger nödvändiga handlingar enligt artikel 14 i instruktionerna till anbudsgivarna. Den anser därför att dessa skrivelser inte innehöll några beslut, utan endast angav kommissionens villkorade avsikt att anta sökandenas anbud. Den har tillagt att sökandena inte har styrkt att de två instituten uppfyllde villkoren i artikel 13 i meddelandet om upphandling, varför de i vilket fall som helst inte kunde tilldelas kontraktet.

Förstainstansrättens bedömning

- 87 Förstainstansrätten erinrar för det första om att gynnande förvaltningsbeslut i allmänhet endast får återkallas om mycket strikta villkor är uppfyllda (domen i det ovannämnda målet *Herpels mot kommissionen*, punkt 38). Enligt fast rättspraxis gäller att även om en gemenskapsinstitution, som konstaterar att den har antagit en rättsstridig rättsakt, har rätt att återkalla den med retroaktiv verkan om det sker inom en rimlig tidsfrist, begränsas denna möjlighet av nödvändigheten att respektera berättigade förväntningar hos den som gynnas av rättsakten och som har kunnat hysa tilltro till att den var lagenlig (domstolens domar av den 3 mars 1982 i mål 14/81, *Alpha Steel mot kommissionen*, REG 1982, s. 749, punkterna 10–12, av den 26 februari 1987 i mål 15/85, *Conorzio Cooperative d’Abruzzo mot kommissionen*, REG 1987, s. 1005, punkterna 12–17, svensk specialutgåva, volym 9, s. 29, av den 20 juni 1991 i mål C-248/89, *Cargill mot kommissionen*, REG 1989, s. I-2987, punkt 20, och mål C-365/89, *Cargill*, REG 1989, s. I-3045, punkt 18, och domen i det ovannämnda målet *de Compte mot parlamentet*, punkt 35).
- 88 Förstainstansrätten vill för det andra erinra om att enligt fast rättspraxis tillkommer rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, vilken utgör en av gemenskapens grundläggande principer, varje enskild som befinner sig i en situation av vilken det framgår att gemenskapsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar hos denne. Tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från behörig och tillförlitlig källa utgör, oavsett i vilken form de har lämnats, en sådan försäkran (förstainstansrättens dom av den 21 juli 1998 i de förenade målen T-66/96 och T-221/97, *Mellett mot domstolen*, REGP 1998, s. I-A-449 och II-1305, punkterna 104 och 107). Däremot kan ingen med framgång göra gällande att denna princip har åsidosatts om administrationen inte har givit någon tydlig försäkran (förstainstansrättens domar av den 18 januari 2000 i mål T-290/97, *Mehibas Dordtselaan mot kommissionen*, REG 2000, s. II-15, punkt 59, och av den 19 mars 2003 i mål T-273/01, *Innova Privat-Akademie mot kommissionen*, REG 2003, s. II-1093, punkt 26).
- 89 Förstainstansrätten vill i förevarande fall, vad gäller sökandenas argument rörande återkallande av förvaltningsbeslut, inledningsvis anmärka att besluten av den 20 maj

2005 var villkorade beslut. Ramavtalet för del 7 skulle enligt de omtvistade besluten undertecknas först om sökandena kunde styrka att de inte befinner sig i någon av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen. Mot denna bakgrund är anledningen till att sökandena inte har tilldelats kontraktet inte att ett sådant beslut har återkallats utan att sökandena inte uppfyller villkoren för att ett sådant beslut skall kunna fattas. Sökandenas argument på denna punkt skall således avfärdas.

- 90 Vad avser TEA-CEGOS:s och STG:s påståenden att kommissionen har åsidosatt deras berättigade förväntningar, konstaterar förstainstansrätten att besluten av den 20 maj 2005 inte innehåller tydliga försäkringar om att ramavtalet skulle komma att undertecknas i vilket fall som helst och kunde inte väcka berättigade förväntningar hos sökandena i denna riktning, eftersom det uttryckligen angavs att ramavtalet endast skulle komma att undertecknas om sökandena kunde styrka att de inte befinner sig i någon av de situationer som utgör grund för uteslutning enligt punkt 2.3.3 i handledningen. Av detta följer att sökandenas argument om åsidosättande av deras berättigade förväntningar skall avfärdas.
- 91 Talan kan således inte bifallas med stöd av den fjärde grunden. Av detta följer att talan skall ogillas i båda målen.

Rättegångskostnader

- 92 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandena har tappat målet och skall

därför ersätta rättegångskostnaderna, däribland kostnaderna i förfarandena rörande interimistiska åtgärder.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan i målen ogillas.**
- 2) **Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna, däribland kostnaderna i förfarandena rörande interimistiska åtgärder.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 februari 2006.

E.Coulon

J. Pirrung

Justitiesekreterare

Ordförande